

מסורת הש"ס

(א) לעיל כ., (ב) [לעיל ח:],
(ג) תענית י"ד (ד) ר"ח ת"ח,
(ה) ג"ח ולא חללי וכו',
(ו) ד"ה כדשעין אחר ד"ה
אם חתמני, (ז) ג"ח ונרשני,
(ח) עיין בתוספות לעיל
כב: ד"ה אי דליכא,
(ט) [ע"כ], (י) [תגלה ג:],
(כ) [פסחים זנ:], (ל) [ע"י
תוס' ד"ה כב: ד"ה כמה].

תורה אור השלם

וְאֵם לֹא קָרֹב
אָחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא
יָדְעָתָה וְאֶסְפָּתָה אֶל
תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהִיא
עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךָ
אֹתָהּ וְהִשְׁכַּחְתָּהּ לָהּ:

דברים כב
2 יהודה וישראל רבים
בחול אשר על הים לרב
אכלים ושתיים ושמימים:
מלכים א ד כ
3 כל הקהל כאחד
ארבע רבוא אלפים
שלוש מאות ששים:

עורא ב סד
4 וישבו הכהנים והלויים
והשוערים והמשרדים
ומן העם והנתינים
וכל ישראל בעריהם
ונגע החדש השביעי
ובני ישראל בעריהם:

נחמיה ז עב
5 וישבו הכהנים והלויים
ומן העם והגושרים
והשומרים והנתינים
בעריהם וכל ישראל
בעריהם: עזרא כ ע

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה חמשה וכו'
ומהלך אדם בינוני הוה
עשרה פרקאות:

גליון הש"ס

גמ' יתן למדת
משקולתיו. עין לעיל דף
כג ע"ב תוס' ד"ה
מדמשקל: שם אמר
רבינא ש"מ. עין בהל"ה
פ"ג דפולין ס"ס כ"ג:

רבינו חננאל

ואסיקנו אלא אמר רב
[סימון] דאורייתא מהבא
עד דרוש אחריו אותו
והכנסנו לו וכי עללה
על דעתו שיחננו
קודם שיהבנו אלא עד
שפרשנוהו אם רבא ואלו
אם לא ובמאי תתיה
דרשינא סימנין אמור
לו הן סימניה אלא כיבא
סימניה תנהו לו שים
סימון דאורייתא אמר רבא
אם תמצא לומר סימון
דאורייתא אשקינו עליה
אכתי אמות אם תמצא
לומר הוה כבר כשקטיל
היה דאורייתא ודחינן
משום דאיכא למימיה
דמשקינו דרשהו לאו
דקאמרת לא דרשהו

לתובע הכי אם הוא
צורבא מרבנן ולא משני
בדיבוריה אלא במסכתא
אם באו שניהם ונתנו זה
אצלו, אבל אם אחד נתן

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

מנחם מהדריין ואם נתן
לזה מי יחל ליה דמחוי
ליה דנהו ציד המולא
לומר סימנים דאורייתא.

זלא הא דתנן¹ מצא
או אגודה של שמרון

ניחא ליה ללוה
גלא אמר רבא "סימין
והיה עמך עד דרר
מעלה על דעתך ש
גלא דרשוהו אם רמא
או בסימין שמע
ממצי' לומר סימין
וומר הא פשיט ל'
זשום דאיכא למימר
ניחא סימין ועדים
וימין וסימין ועד א

ליתיה דמי ויניח עדר
ומאיניש אחריניש
מדת רחבו שעורי
משתער לה מדת
רחבו מדת ארכו
אומר סימני הגנ
מדת ארכו ורחבו
פלוני הוא אומר
בחיורא ובסוכי
אומר בחימה וד

ואת ליה בחפיסה ו
שדעו בו שכניו
אחרון שבעה ימים
גמ' תנא שכ
בבירה אי ידע ליה
בבירה: רבי יהודה
וגשמים ר"ג אומר
שבא" לנהר פרת אמר
שני במקדש ראשון
בנים כחול אשר על

וְשִׁשִּׁים לֹא בִּכְשֵׁי שְׂרָאֵל מִכָּא דְּכִתְבִּי
וְהָיָה הוּא אֶפְכָּא מִכְּמִי
וּמִשְׁתַּבְּחִי שִׁיּוּ
וּסְגִי בְּתַלְתָּא יוֹמִי
וְלֹא מִשְׁתַּבְּחִי
אֲמַר רַבָּא
הָטִירֵהוּ רַבֵּנָּא בִּכְשֵׁי
גְלִימָא מְכֻרָּז
לְעִיּוּנִי
יֵהִי חַד אִפִּילָא
תִּשְׁתַּבְּחִי
אֲמַר רַבָּא
תִּ"ר רַגְלֵי
רַשְׁשִׁי
סַתֵּם יֶאֱמָא
לְעִיּוּנִי
לְעִיּוּנִי רַגְלֵי הוּא
לְעִיּוּנִי

ת עינא, סימנין וסימנין יניה פו
ה ולא לזה אלא יניחנה מוצאה
י ממנו נפל תנתן לכעל עדים.

כת.

מצא תבריך של שפרות מי גיהא ליה ללוח בו. ולית אין נחל
 ליה דכי ילוה לאחר דליהדרו ליה לדידיה וי"ל דלינו רוחה
 להפסיד עמה כדי להיות כספק ריוח פעם אחרת:

והלא "א"י היא ארבע מאות פסגה על ארבע מאות פסגה (סומה) אדם (א) פסגה פסגה ציון היא ארבעים יום בואו ויבטלים מן הירדן שהוא תחום א"י מהלך יום אחד נדאחא צביה (דף ה.) נשאר מזד אחד ל"ט ימים וי"ל דעם פסגה ויערים היה ארבע מאות פסגה אצל מישוב לא היה כל כרף:

לֹא בָעֵינַי בִּזְיוֹ הָאֵלִי. וְכֵן בְּחֶלְמָה
וְיָמִי וְחַלְמֵת דְּר' יִימִי וְחַמְלָה
כִּרְכִּי הַכְּסִינִי וְחַלְמֵת דְּסִי וְיִיבִל דְּר'
לֹא שְׂמִי שִׁיבְרָה וְחַלְמֵת הוֹלֵךְ בְּלִילִה
גַּם כֹּל הַיּוֹם חוֹלֵךְ הוֹלֵךְ לְפִי שֶׁלֹא
יִתְלָא מֵעֵינַי עֲבָרָה:

יִתְּנֵן רַבְעֵל הָעֵדִים
וְיִתְּנֵן אֶחָד כִּמְאֵן
אֲרִיגָה וְעֵדִי נְפִילָה יִתְּנֵן
לְעֵדִי נְפִילָה דַּמְרִינֵן וְזִבּוּנִי
נֶפֶל מִדֶּת אֲרִיכוֹ וּמִדֶּת רַחְבּוֹ
יִתְּנֵן לְמִדֶּת אֲרִיכוֹ
וּמִשְׁעָר לֵה כִּד מִכְסֵי לֵה
מִדֶּת וְקֵאִי וּמִדֶּת אֲרִיכוֹ

ארכו ומדת רחבו ומדת גמיו ינתן למדת ארכו
 ורחבו ומדת משקלותיו ^הינתן למדת משקלותיו
 והיא אומרת סימני הגט ינתן לה במאי אולימא
 מא בהדי דנקיט ליה חזיתיה אלא נקב יש בו בצד
 ימיני החוט והיא אומרת סימני החוט ינתן לה במאי
 אולימא בהדי דנקיט ליה חזיתיה אלא במדת ארכו
 ואומרה בחישוב ינתן לו מ"מ מדתו וידוע דכל מה

א אבותיהם חסידים היו. וכן נראה שיש להם קשר עם
א רמנא ליה: **מתנן** ועד מתי חייב להכריז עד
יברי' מ"ה: יתורה אומר ¹⁶שלש רגלים ואחר הרגל
כדי שילך לביתו שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום
אבידה מאי שכני אבידה אילמא שכנים דבעל
זול ולהדריה נהליה אלא שכני מקום שנמצאת בו
אמר כו': ורמינהו ¹⁷בשלשה במרחשון שואלין את
כו' ¹⁸בו (שהוא) מ"ו יום אחר התג כדי שגיע אחרון
רב יוסף לא קשיא כאן במקדש ראשון כאן במקדש
נפשי ישראל טובא דכתיב בהו ¹⁹היהודא ישראל
הים רחב בעינן כולי האי במקדש שני ולא נפשי
הים רחב בעינן כולי האי במקדש שני ולא נפשי

בחרו 'כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש
ועין כולי' האי אמר ליה אביי והא כתיב 'וישבו
המבוססורים והשוערים וכל ישראל בעריהם וכו'
נברא מקדש ראשון דנפיש ישראל טובא דמצוות
תא דאולי בין ביממא ובין בליליא לא בעינן כולי
מקדש שני דלא נפיש ישראל טובא ולא מצוות
שירתא דאולי בין ביממא ובין בליליא בעינן
לא שנא במקדש ראשון ולא שנא במקדש שני
בדה יותר מדרא אמר רבינא שמע מינה 'כי
דאי סלקא דעתך אבידתא מכרזו בעינן לממצי
במאניה אלא שמע מינה גלימא מכרזו שמע מינה
אבידתא מכרזו לא המריהו רבנן באבידה יותר
אומר רגל ראשון רגל שני אומר רגל שני שלישי
מא רגל שלישי דלא אתי לאחלופי בשני שני נמי
אתי

ה כדי שלא יסמוך האובד על רגל הצא ויבין שזהו רגל האחרון:
אמי

ו' ימים כדי שילך לביתו ג' ויחזור בנ' ויכריז יום אחד פ"י כדי שילך שומע המכרז למקומו ויגיד וישמע ביום השביעי המכרז ויתן סימניה ויחנה למימרא דארץ ישראל מהלך ג' ימים היא. וה

עין משפט
נר מצוה

צו א מ"י פ"ג מכל' אברה הלכה ה:
צו ב מ"י שם הלכה ו
פסג עשין עד טו"פ
ח"מ ס' רסו טע"פ:
צו ג מ"י שם טו"פ שם
טע"פ ט:

צא ד מ"י שם טושי"ע
שם סעיף י:
צא ד מ"י שם הל' ז
טושי"ע שם סעיף יא:
ק ו מ"י שם טושי"ע שם
סעיף יב:

קא ו מ״ שס טושיע שס
סעיף יד:
קב ח מ״ שס טושיע
שס סעיף יג:
קג ט י ב מ״ שס פרייח
הלכה ו ז סמג שס

עושי'ע אהי'ע ס'י קננ:
קד ל מ'י' שס פ'י'ג הלכה
ח פמג שס:
קד מ מ'י' פ'י'ג תה'ל'
תפלה הלכה טז פמג
עשין יט עושי'ע אהי'ע ס'י

קח סעיף א:
ק' נ מ"י פ"ג מהל' גולה
ואנדה הל' א סתם
פשינ עד טושי"ע ח"מ פ"י
רסו סעיף ד:
ק' ס מ"י שס הל' ח:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המסך)

(ב) עז אהר כמאן דליתיה
דדמי. מרת אברה אברה
ר' יוסף [מתן] מרת אברה
[אברה] נתן מרת אברה
הזכרה של סליח ו
נתן מרת גמיה חיתין
לבעל מרת אברה אברה
אשתו אמרת וזו הנס
נתנו לי בעלי ושל סמי
ואמרה [סימין] והבעל
אמר סימין וטוען כי
לחיתול לו עיין [יין]
כל זה רואה שנותנת סימין
מובהקת גנון נקב ישי
זכר את פלוני שם
רבסין מובהק שרין
אשת איש דרא אסורה
וכל שכן מונות: [מתין]
על שני חיים להכריז וזה
הוא עז שריעו עז שמי
הקפוס מנצח את זה
האכידה ורסין על זה
הוא עז שמי חיל

דחתן ואתר הרגל האחרון
ממע בעל האכידה ויבא מיד
ב' מרחשון שואלים את